

فصل اول

اتصال لوله و فیتینگ فولادی گالوانیزه

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل از هنرجو انتظار می‌رود که بتواند:

- ۱- ابزارهای لوله‌کشی آب سرد و آب گرم را توضیح دهد؛
- ۲- لوله‌های آبرسانی را به طرز صحیح اندازه‌گیری نماید؛
- ۳- کاربرد فیتینگ‌های مورد استفاده در لوله‌کشی آب سرد و آب گرم را شرح دهد؛
- ۴- لوله‌ها را به طریقه‌ی صحیح برقو کاری نماید؛
- ۵- لوله‌ها را به طرز صحیح برقو کاری نماید؛
- ۶- لوله‌ها را با انواع حدیده‌های دستی و ماشینی دند کند؛
- ۷- اتصال لوله و فیتینگ فولادی گالوانیزه را انجام دهد؛
- ۸- مدار لوله‌کشی را آزمایش نماید.

۱- اتصال لوله و فیتینگ فولادی گالوانیزه

استفاده می‌شود. مشخصات، اجزا و کاربرد هریک از ابزارهای ذکر شده به شرح زیر است:

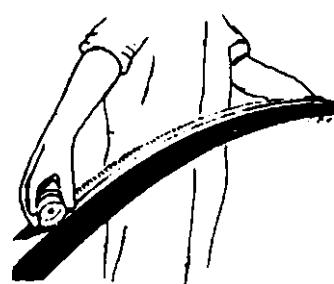
الف - متر: از این وسیله برای اندازه‌گیری طول قطعات استفاده می‌شود. بعضی از انواع مترها، قابل ارجاع است که از آن‌ها برای اندازه‌گیری طول قوس‌ها، منحنی‌ها و زانویی‌ها استفاده می‌شود (شکل ۱-۱-الف).

ب - متر فلزی

۱-۱-۱- برش لوله‌های فولادی گالوانیزه
در لوله‌کشی آب سرد و آب گرم، برای برش لوله‌های فولادی گالوانیزه، با توجه به شرایط کار نیاز به ابزارهای مختلفی به شرح زیر است:

۱-۱-۱-۱- ابزارهای لازم
متر، گیره‌ی لوله، کمان اره، تیغه‌ی اره، لوله‌بُر، برقو و روغن‌دان ابزارهایی هستند که از آن‌ها در لوله‌کشی فولادی

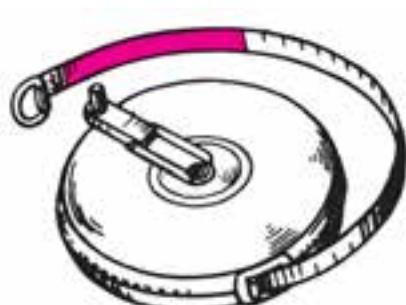

الف - اندازه‌گیری طول قوس

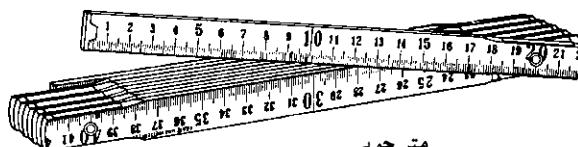
شکل ۱-۱

عرض ۱۲ میلی‌متر می‌سازند. دقت اندازه‌گیری آن‌ها در حد میلی‌متر است. مترها را جهت استفاده در کشورهای مختلف هم بر حسب میلی‌متر و هم بر حسب اینچ درجه‌بندی می‌کنند (شکل ۱-۲).

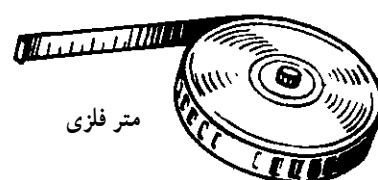
جنس مترها چوبی، چرمی، پلاستیکی و فلزی است. مترهای مورد استفاده در لوله‌کشی از فولاد فنری ساخته شده‌اند و به راحتی می‌توان آن‌ها را در یک محفظه‌ی فلزی یا پلاستیکی جمع کرد. این‌گونه مترها را با طول‌های ۱، ۲، ۳ و ۵ متر و با

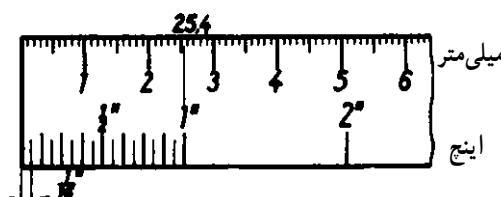
متر چرمی

متر چوبی

متر فلزی

ب - درجه‌بندی متر

۱-۲ شکل

عمودی بر روی انتهای قطعه، اندازه را خواند.
ب - گیره‌ی موازی: برای بستن و ثابت نگهداشتن اشیا از گیره استفاده می‌شود. در جریان عملیات کاری بر روی فلزات چندوجهی و غیرمدور و ثابت نگهداشتن آن‌ها از گیره‌ی موازی که دارای دو فک ثابت و متغیر صاف عاجدار می‌باشد، استفاده می‌شود. در شکل ۱-۳ یک گیره‌ی موازی رومیزی نشان داده شده است.

بعضی از انواع مترها مجهر به یک ضامن جهت ثابت نگهداشتن (قفل کردن) و خواندن اندازه‌ی گرفته شده هستند. از وارد نمودن ضربه به متر، پرتاب کردن، تا نمودن و خارج نمودن بیش از حد نوار آن، خیس کردن و قرار دادن آن در محیط دارای رطوبت و حرارت باید پرهیز نمود.

در موقع اندازه‌گیری با متر باید دقت شود که نقطه‌ی صفر متر در ابتدای قطعه یا کار مورد اندازه‌گیری، قرار گرفته و نوار فلزی آن روی قطعه کاملاً بخوابد و بعد از مرکز چشم به طور

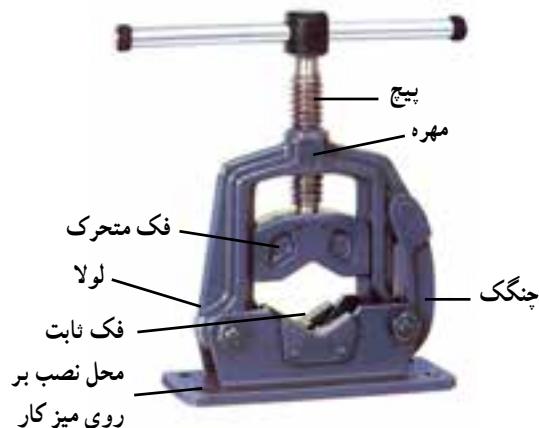

شکل ۱-۳- گیره‌ی موازی

از سُر خوردن لوله در هنگام کار باید نسبت به تعویض فک‌های گیره اقدام شود. از این نظر آن‌ها را به وسیله‌ی پین یا پرج به بدنه‌ی گیره متصل می‌کنند که با تعویض فک‌ها توان مجدداً از گیره‌ی لوله به نحو مطلوب استفاده کرد.

۱- گیره‌ی رومیزی: این نوع گیره را به‌خاطر ساختمان آن می‌توان بر روی میز کار ثابت مستقر نمود. در شکل ۱-۴ یک گیره‌ی لوله‌ی رومیزی و اجزای آن نشان داده شده است.

پ- گیره‌ی لوله: برای ثابت نگهداشتن، بریدن، برقو زدن، حذیده کردن و باز و بسته کردن فیتینگ‌های متصل به لوله‌های فولادی از گیره‌ی لوله گیر استفاده می‌شود. ساختمان این نوع گیره از دو فک منحنی شکل عاجدار ثابت و متغیر ساخته شده که با سفت کردن دستگیره‌ی آن لوله را کاملاً دربر گرفته و آن را ثابت نگه‌گیرد. بدليل استفاده‌ی ممتد از گیره، عاج فک‌های این وسیله به مرور زمان ساییده می‌شود. برای جلوگیری

شکل ۱-۴- اجزای گیره‌ی لوله‌ی رومیزی

لوله‌گیرها و طرز استفاده از آن‌ها را برای اتصال لوله به گیره‌ی موازی چنگک (قفل‌بند) نشان می‌دهد.

در صورت خرابی یا در دسترس نبودن گیره‌ی لوله می‌توان از کمک لوله‌گیرهای منحنی شکل عاجدار و اتصال آن‌ها به گیره‌ی موازی استفاده کرد. شکل ۱-۵ تعدادی از این نوع کمک

شکل ۱-۵

حمل) ساخته می شود. در شکل ۱-۶ چند نوع گیره‌ی لوله‌گیر زنجیری مشاهده می شود.

۲- گیره‌ی زنجیری: از این گیره به دلیل داشتن یک زنجیر بلند قابل تنظیم، اغلب برای بستن لوله‌های با قطر $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{4}$ استفاده می شود. گیره‌های زنجیری در دو نوع رومیزی و صحرایی (قابل

شکل ۱-۶- انواع گیره‌ی زنجیری

یک صفحه که دارای تخته‌های مقاوم می‌باشد و به صورت لو لا بی روی دو پایه‌ی ثابت جمع می‌شود استفاده می‌شود. در این نوع گیره‌ها نیز صفحه‌ای با سوراخ‌های متفاوت و یا لقمه‌هایی با قطرهای مختلف جهت خم کاری لوله‌های فولادی سیاه با قطر کم پیش‌بینی شده است.

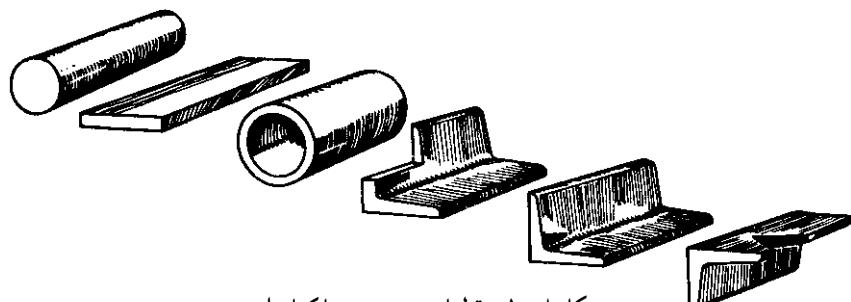
۳- گیره‌ی صحرایی (سیار): این نوع گیره را می‌توان به محل کار حمل کرد و مورد استفاده قرار داد. مطابق شکل ۱-۷، لوله‌گیر بر روی صفحه‌ای که روی سه پایه‌ای نصب شده قرار می‌گیرد. یکی از پایه‌ها به صورت لو لا بی و متحرک است که توسط سینی میانی، که ابزارهای کار روی آن قرار داده می‌شود، ثابت می‌گردد. برای افزایش سطح تکیه‌گاه گیره‌ی صحرایی از

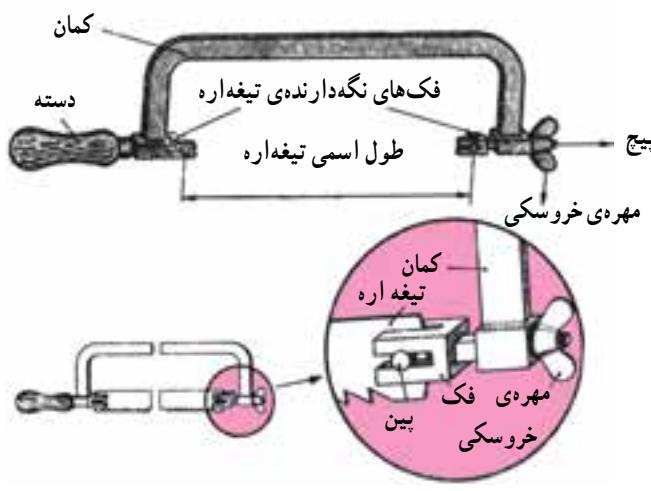
شکل ۱-۷- گیره‌ی صحراي

تسممه، پروفيل و لوله استفاده می‌شود. برای هدایت تیغه ارّه‌های دستی، آن‌ها را در کمان ارّه می‌بندند (شکل ۱-۸).

ت - کمان ارّه: از کمان ارّه و تیغه‌ی آن برای بریدن و ایجاد شیار در قطعات مختلف فلزی مثل میل‌گرد، نبشی، سپری،

شکل ۱-۸- قطعات بریده شده با کمان ارّه

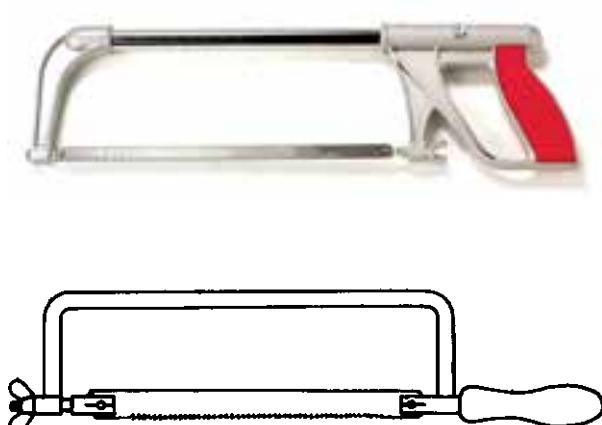
شکل ۱-۹- اجزای کمان ارّه

مطابق شکل ۱-۹ اجزای یک کمان ارّه عبارت است از : کمان، دسته، فک‌های نگهدارنده، تیغه ارّه، مهره‌ی خروسکی، پیچ و دو عدد پین.

کمان ارّه‌ها در دو نوع ثابت و متغیر و به اشکال مختلف ساخته می‌شوند. از کمان ارّه‌های ثابت می‌توان فقط برای بستن تیغه ارّه‌ایی که دارای اندازه‌ی اسمی 30° میلی‌متر (مرکز تا مرکز سوراخ‌های تیغه ارّه) می‌باشند استفاده کرد، ولی از کمان ارّه‌های متغیر می‌توان به منظور بستن تیغه ارّه‌ایی که دارای

(شکل ۱-۱۱).

اندازه‌ی اسمی ۲۵°، ۳۰° و ۳۵° میلی‌متر می‌باشد نیز استفاده کرد. دسته‌ی کمان اردها در دو نوع ساده و هفت‌تیری می‌سازند

ب - کمان اردهی دسته ساده و دسته هفت‌تیری ثابت و متغیر

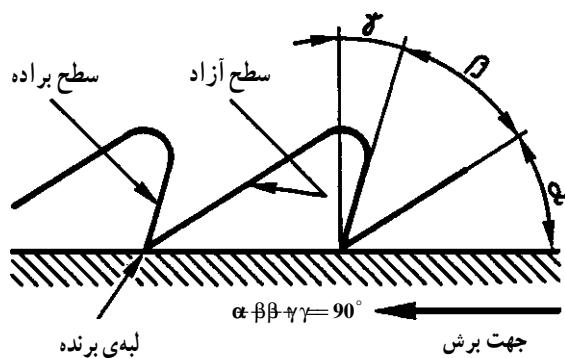
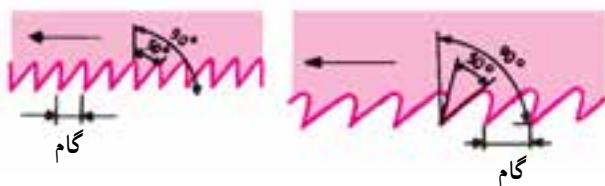

الف - دو نوع کمان ارده

شکل ۱-۱۱

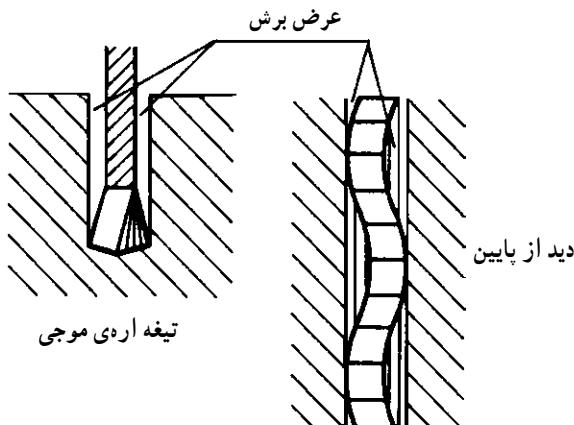
حقیقت روی یک قطعه از فولاد به طور یک پارچه و در کنار هم قرار گرفته‌اند، تیغه ارده می‌نامند (شکل ۱-۱۱).

ث - تیغه ارده: دندانه‌های ارده مانند گوه‌های کوچکی می‌باشند که پشت سر هم قرار گرفته و به ترتیب از روی کار بُراده برداری می‌کنند. این مجموعه گوه‌های کوچک را که در

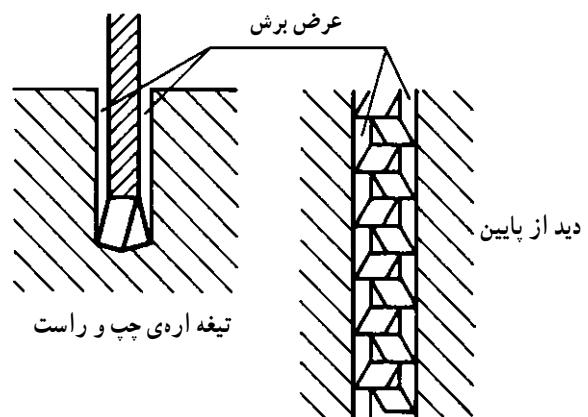
شکل ۱-۱۱ - دندانه‌های تیغه‌ارده

تیغه ارّه باشد. برای این منظور از روش‌های نشان داده شده در شکل ۱-۱۲ که شرح آن در زیر می‌آید استفاده می‌شود.

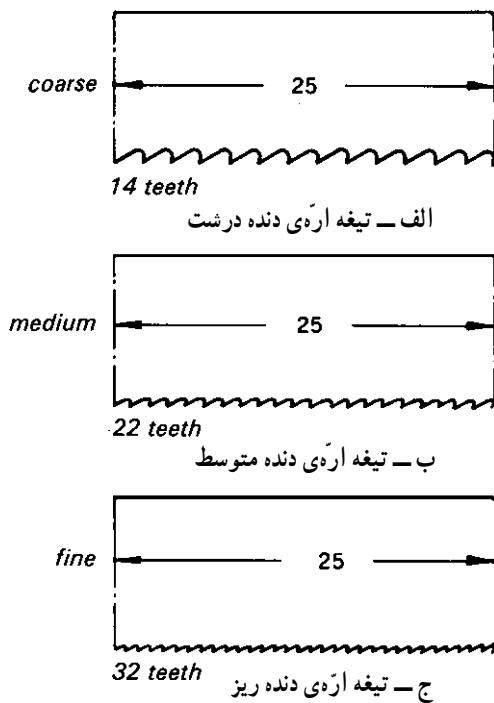

شکل ۱-۱۲

برای جلوگیری از گیر کردن تیغه ارّه‌ها در هنگام برش تدا بیری به کار برده شده است تا عرض برش بیشتر از ضخامت

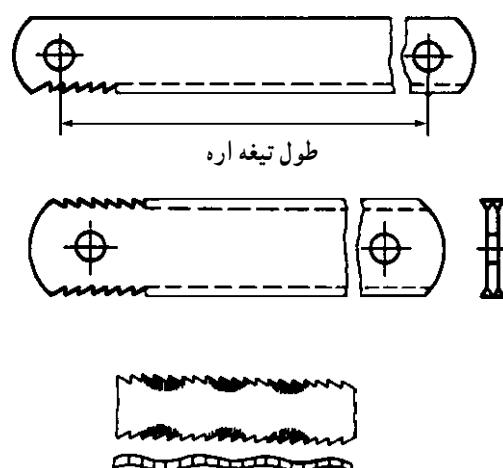
می‌باشد. تیغه ارّه‌های دستی را در دو نوع یک‌طرفه و دو‌طرفه می‌سازند (شکل ۱-۱۳). برای بریدن فلزات سخت از تیغه ارّه‌های دنده ریز و برای بریدن فلزات نرم از تیغه ارّه‌های دنده درشت استفاده می‌شود. هم‌چنین برای ارّه کاری قطعاتی که دارای طول برش بلندی می‌باشند تیغه ارّهی دنده درشت به کار برده می‌شود (شکل ۱-۱۴).

شکل ۱-۱۴ - انواع تیغه ارّه از نظر گام دنده

۱- به وسیله‌ی موج دادن به لبه‌ی تیغه ارّه به ترتیبی که چند دندانه به راست و چند دندانه به سمت چپ به صورت موجی منحرف شوند.

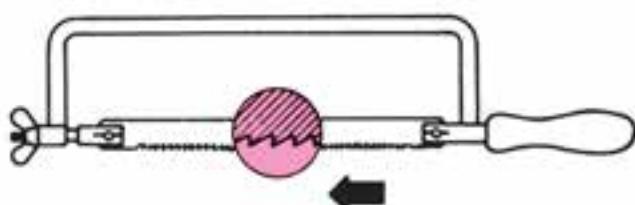
۲- با چپ و راست کردن دندانه‌ها، در این حالت یک دنده را به چپ و دنده‌ی دیگر را به راست منحرف می‌کنند. عرض تیغه ارّه‌های دستی اغلب ۱۲-۱۵ میلی‌متر و ضخامت آن‌ها $8-6^{\circ}$ می‌باشد.

شکل ۱-۱۳ - تیغه ارّهی یک‌طرفه و دو‌طرفه

از نظر جنس و تعداد دندانه، آن را در کمان ارّه به نحوی می‌بندند که کاملاً مستقیم و کشیده قرار گرفته و جهت دندانه‌های آن به سمتی باشد که اعمال نیروی برش در آن جهت انجام می‌گیرد. این جهت در تیغه ارّه‌های دستی فلزکاری به سمت جلوی کمان ارّه انتخاب می‌شود. شکل ۱-۱۵ جهت برش و بستن تیغه ارّه به کمان ارّه دستی را نشان می‌دهد.

ریز و درشت بودن دندانه‌های تیغه ارّه‌ها بر حسب تعداد دندانه‌ها موجود در طول یک اینچ سنجدیده می‌شود. تیغه ارّه‌ای با ۱۴ دندانه در اینچ برای بریدن فلزات نرم، تیغه ارّه‌ی ۱۸ دندانه در اینچ برای برش فلزات متوسط، تیغه ارّه‌ی ۲۴ دندانه در اینچ برای کارهای عمومی و تیغه ارّه‌ی ۳۲ دندانه در اینچ برای بریدن صفحات نازک و لوله‌های ضعیف و فلزات سخت به کار می‌رود. روش بستن تیغه ارّه در کمان ارّه: پس از انتخاب تیغه ارّه

شکل ۱-۱۵- جهت برش و بستن تیغه ارّه به کمان ارّه

که به آن تیغه ارّه‌ی خشکه بُرنیز گفته می‌شود انتخاب می‌شود. هرگاه این نوع تیغه ارّه را کمی خم کنیم یا اگر با کوچکترین انحرافی در جریان کار مواجه شود، بلا فاصله شکسته می‌شود.

جنس تیغه ارّه برای بریدن کارهای نرم و معمولی از فولاد افزار است که در موقع کار به تدریج دندانه‌های آن از بین می‌رود و اگر آن را مطابق شکل ۱-۱۶ خم کنیم نمی‌شکند. جنس تیغه ارّه برای کارهای سخت‌تر و فولادها، از فولاد افزار آلیاژی (تُندری)

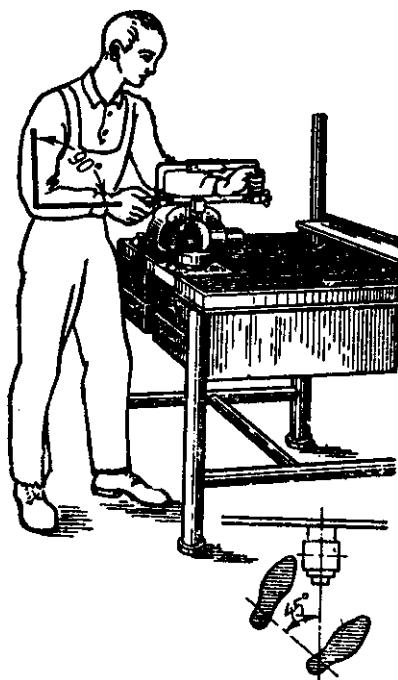
شکل ۱-۱۶

شکل ۱-۱۷- تیغه ارّهی شکسته

- در بُرش کاری با کمان ارّه باید به نکات زیر توجه نمود.
- ۱- جنس تیغه ارّه و تعداد دندانه در اینچ آن با قطعه‌ی بُرش کاری مناسب باشد.
 - ۲- از تیغه ارّه‌های تَرک خورده و دندانه شکسته شکل ۱-۱۷ استفاده نشود.

- اصطکاک سطح تیغه گرم شده و شکسته می‌شود.
- ۵- در موقع شروع به ارّه کاری، راستای تیغه ارّه را در حدود ۱۰ درجه مایل نسبت به سطح کار قرار دهید و با فشار کم و کورس کوتاه شروع به کار کنید.
- ۶- برای گرفتن وضعیت صحیح جهت برش کاری باید پاها به صورت موازی با یکدیگر و به اندازه‌ی عرض شانه باز باشد، به طوری که پای چپ در جلو و پای راست در عقب و شخص بُرش کار موازی با گیره و میز کار قرار گیرد (شکل ۱-۱۸).

شکل ۱-۱۸- روش ایستادن و به دست گرفتن کمان ارّه

جلوگیری از شکستن دندانه‌ها، قطعه کار را تدریجاً گرداند و عمل برش را روی محیط آن انجام داد.

ج- روغن‌دان: روغن‌دان وسیله‌ای است که درون مخزن آن به مقدار لازم روغن ریخته می‌شود و از آن برای روان‌کاری به منظور کم کردن اصطکاک و بالا بردن عمر مفید ابزارها، در موقع برش کاری و حدیده کاری لوله‌ها و گاهی برای باز کردن پیچ و مهره‌های زنگ زده و ... استفاده می‌شود. نحوه‌ی استفاده از روغن‌دان به این شکل است که پس از قرار دادن لوله‌ی متصل به مجرای خروجی روغن بر روی نقطه‌ی مورد نظر، شستی تلمبه‌ی آن را به آهستگی فشار می‌دهند. با فشار دادن شستی، به مقدار

۳- برای خنک کردن تیغه ارّه نباید از روغن استفاده کرد، زیرا علاوه بر لیز خوردن بر روی سطح کار، باعث جذب بُراده‌های ریز در مسیر برش شده و ادامه‌ی برش کاری را مشکل می‌سازد. برای این کار می‌توان از مایع خنک کننده (آب صابون صنعتی) استفاده کرد.

۴- سعی شود در بُرش لوله‌ها، سطح مقطع بُرش کاملاً صاف باشد. در غیر این صورت با فرو رفتن بیشتر تیغه ارّه در عمق کار، حرکت تیغه در طول بُرش دشوار خواهد شد و با افزایش

۷- کمان ارّه باید در حین برش کاری به طور مستقیم و به موازات سطح افق حرکت کند.

۸- در موقع بُرش کاری حرکت رفت و برگشت سریع کمان ارّه سبب داغ شدن تیغه ارّه، خراب شدن دندانه‌های آن و هدر رفتن نیرو و خسته شدن فرد می‌شود.

۹- در موقع حرکت کمان ارّه به سمت جلو (پیش روی) فشار یکنواخت باشد و در برگشت (پس روی) هیچ گونه نیرویی به کمان ارّه وارد نشود.

۱۰- سعی شود که از تمام طول تیغه ارّه استفاده شود.

۱۱- در موقع بریدن لوله‌های جدار نازک باید برای

روغن داخل تلمبه به مخزن و ورود هوا به داخل آن، مشابه کاری که شیر یک طرفه انجام می دهد، جلوگیری شود. در شکل ۱-۱۹ سه نوع روغن دان نشان داده شده است.

لازم روغن از مخزن روغن دان توسط تلمبه مکیده شده و از لوله‌ی خروجی روغن دان خارج می‌شود. روغن دان‌ها را در اشکال و ظرفیت‌های مختلف می‌سازند. قرار داشتن یک ساقمه و یک فنر در انتهای تلمبه‌ی روغن دان سبب می‌شود از تخلیه‌ی

شکل ۱-۱۹- انواع روغن دان

صورت استفاده از کمان ارّه به روش‌های اشاره شده زیر عمل می‌گردد:

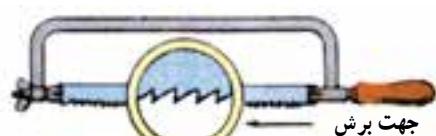
الف- تیغه ارّه را مناسب با عمل برش انتخاب و با توجه به جهت دنده‌های تیغه ارّه آن را به کمان ارّه متصل و به اندازه‌ی لازم سفت می‌کنند.

ب

شکل ۱-۲۰- نحوه بستن تیغه ارّه به کمان

۱-۱-۲- طریقه‌ی بریدن لوله با کمان ارّه برای برش کاری لوله‌های فولادی به نحوه‌ی صحیح، در

جهت برش

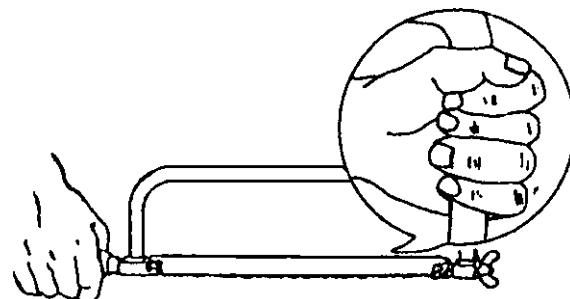

الف

ت - کمان ارّه را مطابق شکل ۱-۲۱ در دست می‌گیرند و پس از قرار دادن دندانه‌های تیغه ارّه در درون حفره‌ی ایجاد شده، شروع به بریدن آن می‌کنند.

ب - محل برش به اندازه‌ی ۱۵-۱۰ سانتی‌متر (یک مشت بسته) از لبه‌ی گیره فاصله داشته باشد.

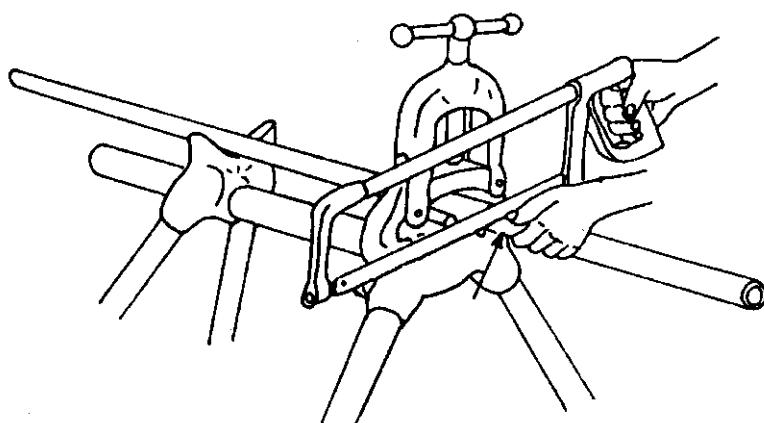
پ - بهوسیله‌ی متر نواری فلزی و مداد یا مازیک نازک محل برش را با توجه به اندازه‌ی موردنیاز علامت‌گذاری می‌کنند.

شکل ۱-۲۱ - روش صحیح در دست گرفتن کمان ارّه

با احتیاط کمان ارّه را عقب و جلو می‌برند، به‌طوری‌که تیغه ارّه حدود یک میلی‌متر در گوشت لوله فرو رود (شکل ۱-۲۲).

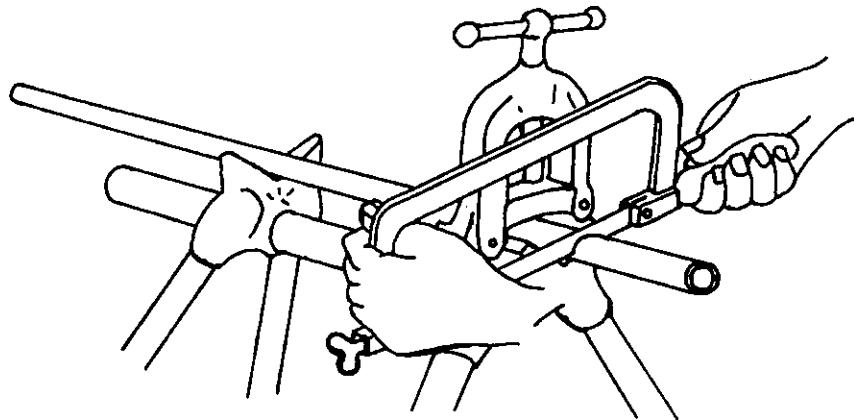
ث - انگشت شست دست چپ را روی لوله و مماس با خط علامت‌گذاری شده قرار می‌دهند و پس از قرار دادن تیغه ارّه بر روی خط و حایل نمودن به انگشت شست دست چپ، چند بار

شکل ۱-۲۲ - با تکیه دادن انگشت شست به کنار تیغه ارّه محل اندازه‌گذاری شده را با تیغه ارّه خط بیندازید.

افق حرکت کند (شکل ۱-۲۳).

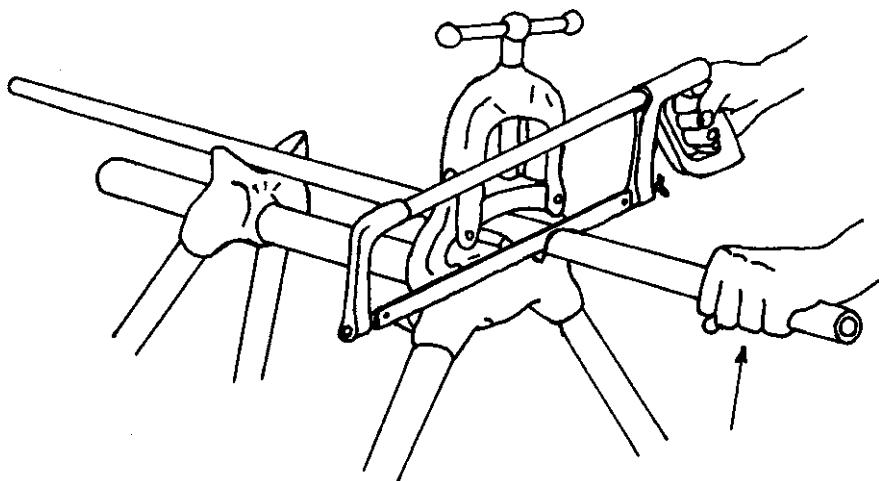
ج - برای بریدن لوله کمان را به‌طور مستقیم حرکت می‌دهند به‌طوری‌که در طول مدت بُرش کاری کمان ارّه به موازات سطح

شکل ۱-۲۳- در حین برش کاری کمان اره به موازات سطح افق حرکت کند.

دیدن دست‌ها شود، سرعت برش کاری را کم کرده و با دست چپ لوله‌ی برش خورده را نگه‌دارند (شکل ۱-۲۴).

ج- در پایان عمل بُرش کاری، برای جلوگیری از انفاقاتی چون شکسته شدن تیغه اره، رها شدن کمان اره از دست‌ها و نیز سقوط لوله‌ی بُرش خورده به زمین که ممکن است موجب آسیب

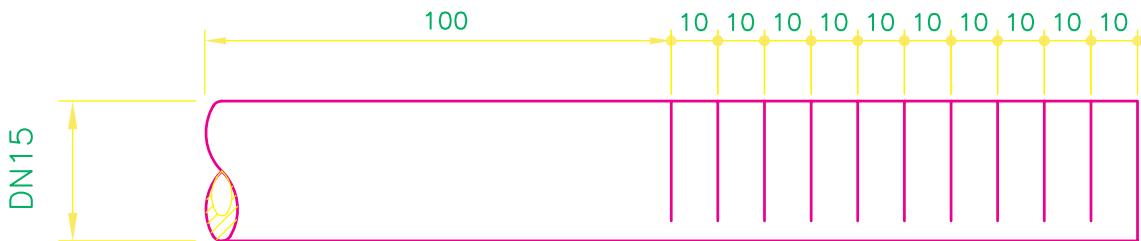

شکل ۱-۲۴- کنترل لوله‌ی برش شده در پایان عمل برش کاری

خورده‌ی لوله بر روی یک سطح صاف و با نگاه کردن به طرفین لوله به صورت افقی آنرا مورد آزمایش قرار می‌دهند.

ح- پس از برش لوله برای ارزیابی صحت انجام کار به وسیله‌ی گونیای ۹۰ درجه‌ی فلزی و یا با قرار دادن جهت بُرش

- ۱-۱-۳ دستور کار و نقشه‌ی شماره‌ی ۱-۱ (شانه)**
طریقه‌ی بریدن لوله‌ی فولادی بهوسیله‌ی کمان ازه
- زمان انجام کار: یک ساعت (۶۰ دقیقه)**
- ابزار و وسایل موردنیاز**
- ۱- متر فلزی یا خط‌کش فلزی، ۲- کمان ازه با تیغه ازه‌ی مناسب جهت برش لوله‌ی فولادی، ۳- گیره لوله‌ی رومیزی یا سیار، ۴- گونیای ۹۰ درجه، ۵- مداد یا مازیک نازک.
- مواد لازم: لوله‌ی فولادی سیاه $\frac{3}{4}$ یا $\frac{1}{2}$ به طول ۲۰ سانتی‌متر**
- مراحل انجام کار**
- ۱- لوله را مطابق نقشه کار شماره‌ی ۱-۱ علامت‌گذاری
 - ۲- لوله را به گیره‌ی لوله گیر بیندید.
 - ۳- از محل‌های علامت‌گذاری شده شروع به برش کاری کنید.
 - ۴- قبل از رسیدن عمل برش کاری به انتهای مقطع لوله (به اندازه‌ی $\frac{2}{3}$ قطر لوله) برش کاری را متوقف کنید.
 - ۵- پس از برش اولین محل علامت‌گذاری شده، بقیه‌ی نقاط علامت‌گذاری شده را مطابق توضیحات داده شده‌ی قبل برش کاری کنید.
 - ۶- پس از اتمام عملیات برش کاری، لوله‌ی برش خورده را از گیره‌ی لوله جدا کنید و آن را جهت ارزشیابی به هنرآموز خود تحویل دهید.

ملاک‌های ارزش‌یابی

۱- درستی اندازه‌ها

۲- موازی و قائم بودن برش‌ها

۳- استفاده صحیح از ابزار

هنرآموز:		
هنرجو:		
هدف‌های آموزشی: مهارت در برش لوله‌های فولادی - شناخت جنس و اندازه لوله		
کار شماره: ۱-۱	مدت:	کار: بریدن لوله فولادی به وسیله کمان اره
تلرانس:		

شکل ۱-۲۵- نقشه‌ی کار شماره‌ی ۱-۱

۱-۱-۴- لوله بُر

برای صاف بریدن لوله های فولادی از لوله بُر استفاده می شود. کیفیت برش، سرعت در برش و سهولت کار از مزایای این نوع وسیله نسبت به کمان ارَه می باشد. از معایب آن نیز این است که پس از عمل برش، دهانه داخلي لوله به داخل جمع

شده و قطر داخلي لوله را کم می کند. به جهت تنوع قطر لوله ها، لوله بُرها را در اندازه های مختلف ($\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{8}$)، ($\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{4}$) و ($\frac{3}{4}$ - $\frac{1}{4}$) می سازند. در شکل ۱-۲۶ ۱ اجزای یک لوله بُر فولادی و در شکل ۱-۲۷ ۱ چند نوع لوله بُر فولادی نشان داده شده است.

شکل ۱-۲۶- اجزای یک لوله بُر فولادی

لوله بُر چهار تیغه یک دسته

لوله بُر چهار تیغه

دستهی لوله بُر

شکل ۱-۲۷- چند نوع لوله بُر فولادی

نشده باشد؛ زیرا در صورت استفاده از آن، تیغه‌ی لوله‌بر شکسته می‌شود – هم‌چنین در حین کار باید از بار دادن بیش از حد دسته‌ی تنظیم کننده پرهیز شود. در مراحل پایانی برش لوله، باید با یک دست لوله‌بر را محکم گرفت و عمل چرخش و بار دادن را ادامه داد و با دست دیگر قسمت جداشونده‌ی لوله را کنترل کرد تا پس از عمل برش، هیچ‌یک به زمین سقوط نکنند.

۱-۱-۶ برقوی لوله

در صورتی که برش لوله با لوله‌بر انجام شود، دهانه‌ی داخلی لوله جمع می‌شود که موجب افت فشار و گرفتگی لوله می‌گردد. برای برطرف کردن این عیب از وسیله‌ای به نام برقوی لوله استفاده می‌شود. برقو به شکل یک مخروط ساخته شده است که روی یال‌های آن در فواصل نزدیک به هم، تیغه‌های بُرندۀ‌ای به صورت صاف یا مارپیچ ایجاد گردیده است. از برقو برای از بین بردن ناصافی و زایده‌ی ایجاد شده توسط لوله‌بر در لوله‌ها، استفاده می‌شود. برای از بین بردن زایده‌ی داخلی لوله‌ها از سوهان گرد یا نیم‌گرد و برای از بین بردن پلیسه‌ی قطر خارجی لوله‌ها از سوهان تخت نیز می‌توان استفاده کرد. برقوها در دونوع ساده و جفجه‌ای ساخته می‌شوند. در شکل ۱-۲۸ چند نوع برقوی جفجه‌ای و در شکل ۱-۲۹ یک نوع برقوی داخلی و خارجی ساده (هندلی) نشان داده شده است.

۱-۱-۵ طریقه‌ی بریدن لوله با لوله‌بر

نحوه‌ی عمل بدین شکل است که با گرداندن دسته‌ی تنظیم کننده در جهت خلاف عقربه‌های ساعت، غلتک‌ها از تیغه فاصله گرفته و بعد از قرار دادن لوله در میان تیغه و غلتک‌ها، دسته‌ی تنظیم کننده را آنقدر در جهت عقربه‌های ساعت می‌گردانند تا تیغه‌ی لوله‌بر با محل مورد نظر تماس پیدا کند سپس دسته‌ی تنظیم کننده را کمی سفت کرده و لوله‌بر را از پایین به بالا حول محیط لوله به گردش در می‌آورند. پس از هر چرخش کامل به دور لوله، شیاری بر روی لوله ایجاد می‌شود که با تکرار موارد ذکر شده پس از مدت کوتاهی عمل برش انجام می‌شود. امروزه لوله‌بر، با توجه به قطر لوله و محل قرارگیری آن، ممکن است بیش از یک دسته داشته باشد. با داشتن دسته‌ی کمکی و داشتن تعداد تیغه‌ی بیشتر عمل بریدن لوله به سهولت و سرعت انجام می‌شود. جنس تیغه‌ی لوله‌برها از فولاد مرغوب ساخته می‌شود. از لوله‌برهای یک دسته و یک تیغه جهت برش لوله‌های سایز پایین استفاده می‌شود. برای بریدن لوله‌های قطور و نیز در جاهای دستگیر (نزدیک دیوار سقف و کف) که امکان چرخش ۳۶° درجه‌ای حول محور لوله نمی‌باشد از لوله‌برهای دو دسته‌ی چند تیغه استفاده می‌شود. در موقع کار با لوله‌بر از روغن استفاده می‌شود. قبل از عمل برش کاری باید توجه کرد که لوله دو پهنه

شکل ۱-۲۸ چند نوع برقوی جفجه‌ای

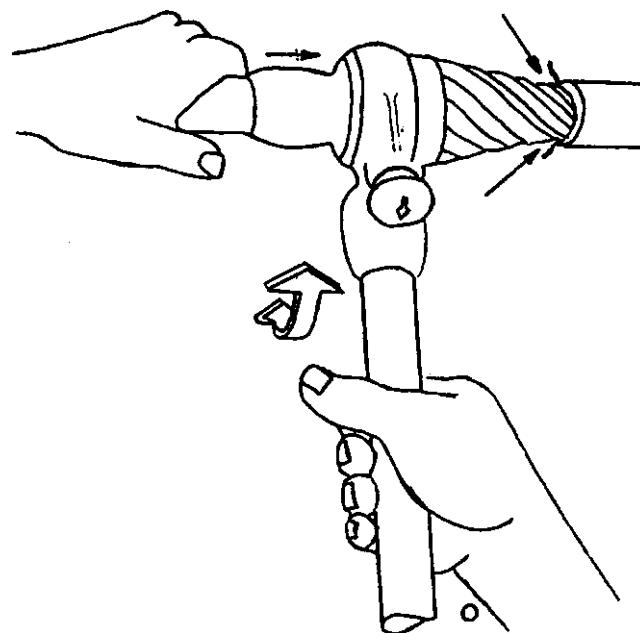

شکل ۱-۲۹- برقی داخلی و خارجی هندلی

دست چپ به دستگیره‌ی کوتاه برقو فشار آورده می‌شود و هم‌زمان نیز با دست راست دسته‌ی بلند برقو را بالا و پایین می‌کنند. عمل برقوکاری تا از بین رفتن زایده‌ی دهانه‌ی داخلی لوله ادامه پیدا می‌کند، شکل ۱-۳۰ نحوه‌ی برقو زدن لوله را نشان می‌دهد.

۷-۱-۱- طریقه‌ی برقوکاری

پس از برش لوله به‌وسیله لوله‌بر، برای از بین بردن زایده‌ی دهانه‌ی داخلی لوله، برقوی مناسب با قطر لوله را انتخاب کرده، قسمت مخروطی برقو را در داخل لوله قرار می‌دهند. پس از تغییر ضامن برقو که جهت چرخش برقو را مشخص می‌کند، با

شکل ۱-۳۰- برقوکاری

- ۴- لوله را از اولین محل علامت‌گذاری شده بیرید.
- ۵- لبه‌ی داخلی ایجاد شده را با برقو از بین بیرید.
- ۶- بند ۴ و ۵ را تا آخرین محل علامت‌گذاری شده تکرار کنید.
- ۷- در حین انجام کار در صورتی که فاصله‌ی لوله از گیره کم شد، لوله را با حفظ فاصله‌ی مناسب جایه‌جا کنید.
- ۸- پس از پایان برش کاری و برقو زدن قطعات بریده شده آن‌ها را برای مشخص شدن معایب احتمالی و کنترل، به هنرآموزان کارگاه تحویل دهید و پس از گرفتن نمره‌ی کار خود قطعات برش خورده را جهت آموزش جوش کاری نزد خود نگهدارید.
- ۹- وسایل و محیط کار را تمیز کنید و ابزارها را تحویل دهید.
- ۱۰- با پر کردن جدول مربوط به نقشه کار، گزارش کاملی از مراحل انجام کار، ابزار و مواد مصرفی به همراه نقشه کار انجام شده تهیه کنید و به هنرآموزان کارگاه تحویل دهید.

۱-۱-۸ دستور کار و نقشه‌ی شماره‌ی ۲

بریدن لوله به وسیله‌ی لوله‌بر فولادی و پلیسه‌گیری

زمان انجام کار: ۲ ساعت

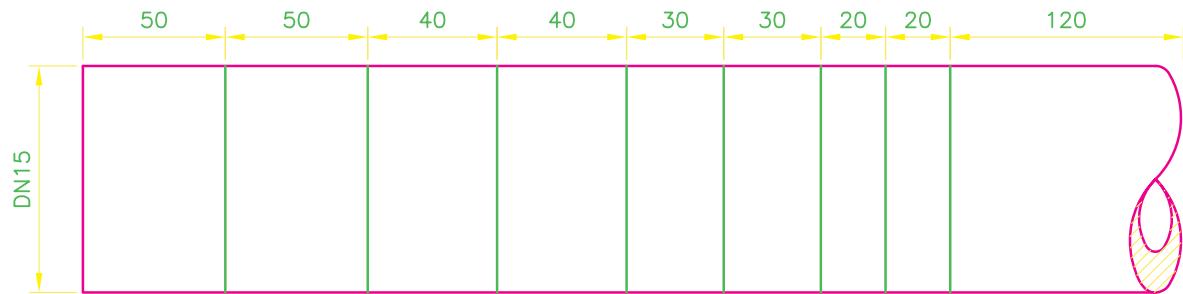
ابزار و وسایل موردنیاز

- ۱- لوله‌بر فولادی مناسب با قطر لوله، ۲- گیره‌ی لوله، ۳- متر فلزی، ۴- برقوی داخلی، ۵- مداد یا مازیک نازک، ۶- روغن‌دان

مواد لازم: لوله‌ی فولادی سیاه ۱۵ میلی‌متری به طول ۴۰ سانتی‌متر

مراحل انجام کار

- ۱- لوله را مطابق نقشه کار شماره‌ی ۱-۲ تقسیم‌بندی و علامت‌گذاری کنید.
- ۲- لوله را با رعایت فاصله‌ی مناسب به گیره‌ی لوله بیندید.
- ۳- زایده‌ی داخلی لوله را با استفاده از برقوی داخلی مناسب با قطر لوله از بین بیرید.

ملک‌های ارزش‌یابی

۱- درستی اندازه‌ها

۲- کیفیت برش

۳- کیفیت پلیسه‌گیری

۴- کاربرد صحیح ابزار

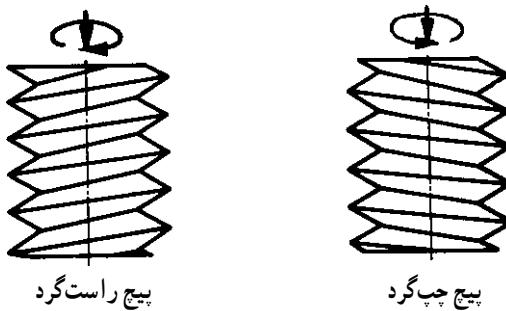
	هنرستان:	هنرآموز:
		هنرجو:
کار شماره:	هدف‌های آموزشی: مهارت در بریدن و پلیسه‌گیری - شناخت لوله‌بر - برقو	
تلرانس:	مدت:	کار: بریدن لوله فولادی بهوسیله لوله‌بر و پلیسه‌گیری

شکل ۱-۳۱- نقشه‌ی کار شماره‌ی ۱-۲

۲-۱- حدیده کردن لوله

عمل بُراهدبرداری و ایجاد دندانه بر روی میله‌ها و لوله‌ها برای اتصال قطعات به یکدیگر را حدیده کاری می‌گویند. این عمل به وسیله‌ی دست یا ماشین انجام می‌شود. ابزاری که برای این منظور مورد استفاده قرار می‌گیرد، حدیده نام دارد.

جهت گردش شیار دندانه‌ی پیچ و مهره‌ها ممکن است به سمت راست یا چپ باشد. به پیچی راست گرد می‌گویند که اگر آن را به طور عمودی مقابل دید قرار دهیم، جهت صعود دندانه‌ها آن به سمت راست بوده و در جهت عقربه‌های ساعت بسته شود (شکل ۱-۳۲). فیتنگ‌های مورد استفاده در لوله‌کشی آب سرد

شکل ۱-۳۲- پیچ راست گرد و چپ گرد

می‌شود.

در حدیده کاری، استفاده از مایع خنک کننده و روان کار

نقش مهمی دارد که با توجه به جنس کار طبق جدول ۱-۱ انتخاب

جدول ۱-۱- مایع خنک کننده‌ی مناسب در حدیده کاری

جنس قطعه کار	فولاد	فولاد ریخته - فولادهای آلیازی	مس و آلیازهای آن	آلومینیم	چدن و آلیازهای منیزیم
مایع خنک کننده	روغن برش	ترباتین یا روغن برش	روغن برش	نفت	خشک

اتصال فلزات به یکدیگر متصل می‌کنند. این روش را اصطلاحاً فیتنگ (اتصال دنده‌ای) می‌نامند. در این روش پس از بریدن لوله (با احتساب فیتنگ‌های مورد استفاده در مسیر) و برقو زدن دهانه‌ی داخلی لوله‌های برش خورده، دو سر آن را حدیده (دنده یا رزووه) می‌کنند.

طول لوله‌های فولادی گالوانیزه‌ی مورد استفاده در لوله‌کشی آب سرد و آب گرم ۶ متر است. برای اتصال لوله‌ها به یکدیگر، گرفتن انشعاب و انتقال آن‌ها به نقاط مختلف و به دلیل رؤی انود بودن جداره‌ی داخلی و خارجی این لوله‌ها و جلوگیری از آلودگی آب بهداشتی درون لوله‌ها، آن‌ها را به یکی از روش‌های

وسیله، دیگر نیازی به گردش کامل دسته‌ی حدیده نیست بلکه مانند تلمبه زدن می‌توان زاویه‌ی دسته را مقداری بالا و پایین نمود و هر وقت مجموع این زاویه‌ها به 360° درجه برسد، حدیده یک دور کامل لوله را دنده می‌کند (شکل ۱-۳۳).

شکل ۱-۳۳ - حدیده‌کاری

شکل ۱-۳۴ - پارچه‌های حدیده

قطعه‌ای را که بر روی بدنه‌ی حدیده قرار گرفته و عمل حدیده‌کاری را انجام می‌دهد، پارچه‌ی حدیده می‌نامند. جنس این پارچه‌های معمولاً از فولاد ابزارسازی کرین دار و یا از فولاد آلیاژی و در اندازه‌های مختلف بر حسب اینچ می‌سازند (شکل ۱-۳۴).

پارچه‌های این نوع حدیده‌ها را طوری می‌سازند که با یک دست پارچه بتوان پیچ‌هایی را که دارای گام مساوی می‌باشند، حدیده نمود. دندانه‌ها را نیز به نحوی در می‌آورند که در انتهایه به منظور آب‌بندی، دارای فرم مخروطی باشند.

ابزاری که به وسیله آن لوله را دنده می‌کنند، حدیده نام دارد که در دو نوع دستی و برقی (ماشینی) ساخته شده و مورد استفاده قرار می‌گیرد. در حدیده‌های دستی از وسیله‌ای به نام جعجعه برای ساده شدن کار استفاده شده است. با استفاده از این

۱-۲-۱- ابزار حديده کاري

فاضلاب، گازرسانی، لوله کشی حرارت مرکزی و لوله کشی تهویه مطبوع استفاده می شود. اجزای این حديده در شکل های ۱-۳۵ نشان داده شده است.

متداول ترین حديده های لوله های فولادی عبارتند از :

حديده دستی دو پارچه (جفجغه ای)؛ از این نوع حديده اغلب جهت انجام لوله کشی آب سرد و آب گرم، لوله کشی

الف - روی حديده دستی دو پارچه

ب - پشت حديده دستی دو پارچه

شكل ۱-۳۵ - حديده دستی دو پارچه و اجزای آن

یک دندۀ خوب و استاندارد باید پس از قرار دادن نوک پیکان پین‌های تنظیم چرخش حدیده در حالت رو به روی هم یا مخالف یک دیگر و قفل شدن حدیده، به وسیله‌ی آچار حدیده، مهره‌های نگه‌دارنده را شُل کرده و با سر دیگر آچار حدیده پیچ‌های تنظیم بار پارچه را به یک اندازه چرخاند تا خط شاخص (شانه) پارچه در راستای خط شاخص بدنه‌ی حدیده قرار گیرد. در ادامه باید به وسیله‌ی آچار حدیده مهره‌های نگه‌دارنده‌ی پارچه را محکم کرد تا حدیده بتواند یک دندۀ خوب و استاندارد ایجاد نماید. اگر خط شاخص پارچه‌ها از خط شاخص حدیده جلوتر باشد، یعنی پارچه‌ها به یک دیگر نزدیک شوند، بار بیشتری از لوله بر می‌دارد و لوله را نازک‌تر می‌کند. نتیجتاً وصاله به لوله شُل بسته می‌شود و عمل آب‌بندی به سختی انجام می‌گیرد و عمر دندۀ لوله کوتاه‌تر می‌گردد. اما اگر خط شاخص پارچه‌ها از خط شاخص بدنه‌ی حدیده عقب‌تر باشد، یعنی پارچه‌ها از یک دیگر فاصله‌ی بیشتری بگیرد، بار کمتری از لوله برداشته می‌شود و در نتیجه اتصالات به دندۀ موردنظر یا متصل نمی‌شوند و یا اگر متصل شوند به سختی عمل چرخش صورت می‌گیرد، لذا احتمال شکسته شدن دندۀ یا اتصالات حتمی است.

حدیده‌ی جغجغه‌ای چهارپارچه‌ی غیرقابل تنظیم (توپی): پارچه‌های این نوع حدیده درون یک محفظه‌ی استوانه‌ای فلزی (توپی) به صورت ثابت قرار گرفته‌اند. با قرار دادن هر توپی در درون رینگ حدیده فقط یک قطر لوله را می‌توان حدیده کرد. این نوع حدیده فاقد چهار نظام هم‌مرکزکننده‌ی لوله است. به جای آن در پشت توپی، بوشنی قرار دارد که قطر داخلی آن تقریباً برابر قطر خارجی لوله‌ای که سایز آن بر روی توپی حک شده است می‌باشد که وظیفه‌ی هم‌مرکزکننده را به عنده دارد. به وسیله‌ی حدیده‌های توپی می‌توان لوله‌های فولادی $\frac{1}{2}$ - $\frac{2}{3}$ را حدیده کرد. حدیده‌های توپی مجهز به یک ضامن آزادکننده‌ی توپی و تغییر جهت چرخش حدیده می‌باشند. پس از پایان عمل حدیده کاری می‌توان بعد از تمیز کردن پارچه‌ها، آن‌ها را درون جعبه‌ی مخصوص خود قرار داد. در شکل ۱-۳۶ اجزای یک نوع حدیده‌ی چهارپارچه‌ی توپی نشان داده شده است.

دسته‌ی این نوع حدیده از دو قسمت تشکیل شده که یکی حدیده و دیگری قلاویز شده است. برای انجام حدیده کاری می‌توان آن‌ها را به یک دیگر و سپس به تنه‌ی حدیده متصل نمود. پس از پایان کار مجدداً می‌توان دسته را از تنه و از یک دیگر جدا، و در محل مخصوص خود، درون جعبه‌ی حدیده قرار داد. با این نوع حدیده می‌توان چهار قطر لوله را حدیده کرد. بنابراین دارای چهار دست پارچه‌ی دوتایی ($\frac{1}{2}$ ، $\frac{3}{4}$ ، $\frac{1}{3}$ ، $\frac{1}{4}$ شکل ۱-۳۶) می‌باشد. برای تعویض پارچه‌های آن پس از قفل نمودن حدیده مهره‌های نگه‌دارنده‌ی پارچه به بدنه‌ی حدیده را توسط آچار حدیده باز می‌کنند و پس از جدا کردن پارچه‌ها از بدنه‌ی حدیده با قرار دادن پارچه‌های مناسب با قطر لوله موردنظر در جای خود، مهره‌های نگه‌دارنده را محکم می‌نمایند. چون عمل حدیده کردن (پیشوی) در جهت عقربه‌های ساعت (راست‌گرد) و عمل جدا شدن حدیده از لوله (پس روی) در جهت خلاف عقربه‌های ساعت (چپ‌گرد) صورت می‌گیرد، لذا در بدنه‌ی این حدیده دو عدد پین خروسوک تنظیم جهت چرخش حدیده قرار داده‌اند که با جای‌گذاری نوک پیکان پین‌های مزبور در جهت دلخواه، مسیر چرخش حدیده تغییر می‌کند و هرگاه نوک پیکان پین‌های خروسوک در جهت خلاف یا رو به روی یک دیگر قرار داده شوند. بدنه‌ی حدیده قفل می‌شود و حرکت نمی‌کند. از این وضعیت برای باز و بسته کردن مهره‌های نگه‌دارنده‌ی پارچه جهت تعویض یا جاذب آن استفاده می‌شود. از پیچ‌های تنظیم بار، برای تنظیم بار دندۀ لوله استفاده می‌شود که باید مهره‌های نگه‌دارنده‌ی پارچه شُل شود و به وسیله‌ی آچار حدیده پیچ‌های تنظیم بار را تغییر داد. از فلکه‌ی جابه‌جا کننده‌ی چهار نظام جهت دربرگرفتن لوله، جدا شدن از لوله و هم مرکز نمودن لوله با پارچه‌ها استفاده می‌شود. در روی پارچه‌های این نوع حدیده، حروف و اعداد و خط شاخصی حک شده است که باید به آن توجه نمود. حروف لاتین این نوع پارچه‌ها باید مشابه یک دیگر بوده و سایزهای حک شده روی یک دست پارچه، مثلاً $\frac{1}{2}$ و $\frac{3}{4}$... باید یک اندازه باشند و حروف یا اعداد حک شده در پشت پارچه به منزله‌ی یک دست بودن دو پارچه از یک سریال ساخت پارچه می‌باشد. برای ایجاد

شکل ۱-۳۶ - حذیله‌ی چهار پارچه‌ی غیرقابل تنظیم

را، به ترتیب شماره، در شیار مربوط به تنہی حدیده که شماره‌ی آن با شماره‌ی پارچه یکی است جا زد و رینگ قابل چرخش را روی بدنہی حدیده قرار داد، به طوری که هر دو خط نشانه‌های A (ثابت و متحرک) در یک راستا فرار گیرند سپس باید ضربه‌ی آرامی به آن زد تا در جای خود بنشیند. سرانجام با چرخاندن رینگ متحرک و قرار دادن خط نشانه‌ی سایز رینگ متحرک در راستای خط نشانه‌ی سایز رینگ ثابت بدنہی حدیده (متناسب با قطر لوله‌ای که می‌خواهد حدیده شود) بایستی مهره‌های سفت کننده را محکم کرده تا حدیده آماده‌ی حدیده کردن بشود.

روی بدنہی پارچه‌های این نوع حدیده‌ها دو سایز مختلف حک شده که این بدان معناست که با هر دست، پارچه‌ی چهارتایی می‌توان دو قطر لوله را حدیده کرد؛ مثلاً $\frac{1}{4}$ و $\frac{3}{4}$ و

$\frac{1}{4}$). با این نوع حدیده نیز می‌توان در صورت داشتن پارچه‌های چپ‌گرد که حرف L بر روی آن حک شده است لوله‌های فولادی را به صورت چپ‌گرد حدیده نمود.

با پیچ تنظیم می‌توان مقدار برآده برداری را کم یا زیاد نمود. برای این کار باید پیچ‌های سفت کننده را شُل کرد و پس از شُل کردن پیچ تنظیم ورنیه زیر آن، پیچ‌های سفت کننده را محکم نمود. در شکل ۱-۳۷ دو نوع حدیده‌ی چهارپارچه‌ی قابل تنظیم و اجزای آن نشان داده شده است.

حدیده‌ی جعجه‌ای چهارپارچه‌ی قابل تنظیم: پارچه‌های دست پارچه‌ی چهارتایی بتوان دندنه‌ایی که دارای گام مساوی باشند بر روی لوله ایجاد نمود. بعضی از حدیده‌ها دارای یک دسته و بعضی دو دسته و برخی چهار دسته برای اعمال فشار جهت حدیده کاری می‌باشند. اجزای این حدیده‌ها در شکل ۱-۳۶ نشان داده شده است.

این حدیده دارای یک ضامن یا پین برای چرخش حدیده است که با درآوردن این ضامن یا پین از شیار خود و قرار دادن حرف موردنظر در جلوی حدیده یا رویه‌روی خود، جهت چرخش حدیده را می‌توان تغییر داد. برای دندنه زدن یا پیش‌روی حرف R و برای پس‌روی و جدا کردن حدیده از لوله حرف L را باید انتخاب نمود.

برای تعویض پارچه‌های حدیده، متناسب با قطر لوله‌ای که می‌خواهد حدیده شود، باید ابتدا پین یا ضامن تغییر جهت چرخش را در حالت F قرار داد و حدیده را قفل کرد و پس از شُل کردن پیچ‌های سفت کننده‌ی صفحه‌ی تنظیم متحرک، خط نشانه‌ی A صفحه‌ی تنظیم متحرک را چرخاند و در راستای خط نشانه‌ی (A) صفحه‌ی ثابت بدنہ قرار داده، سپس به کمک هر دو دست، رینگ قابل چرخش را از بدنہی حدیده جدا کرد، آن‌گاه با درآوردن پارچه‌های قبلی از شیار خود، پارچه‌ی مناسب قطر لوله‌ی جدید

شکل ۱-۳۷-الف- پارچه‌ی حدیده چهارپارچه

شکل ۳۷-۱-ج - اجزای حیددهی چهار پارچه

گرفته باشد، استفاده می‌شود. توبی این حیدده با دور آهسته کار می‌کند. اجزای حیدده عبارت است از: بدنه، الکتروموتور، گیربکس یک پارچه، کلید چپ‌گرد و راست‌گرد، کلید قطع و وصل، پیچ‌های درپوش تعویض پارچه‌ی حیدده و دستگیره. در شکل ۱-۲۸ دو نوع از این حیدده و محل کاربرد آن‌ها نشان داده شده است.

شکل ۳۷-۱-ب - دو نوع حیددهی چهار پارچه قابل تنظیم

حیدده‌های برقی دستی: این نوع حیدده که با انرژی الکتریکی کار می‌کند، به صورت چپ‌گرد و راست‌گرد کار می‌کند و دارای یک گیربکس یک پارچه است که عمل حیدده کاری را به راحتی انجام می‌دهد. از این حیدده بیشتر در جاهایی که نیاز به سرعت عمل و دقت بیشتر می‌باشد و نیز جایی که فضای کار آن محدود می‌باشد، مثل جاهایی که لوله در گوشه‌ی دیوارها، نزدیک سقف، کف ساختمان و یا در کanal‌های کم عرض قرار

شکل ۳۸-۱-الف - دو نوع حیددهی برقی دستی

شکل ۱-۳۸-ب-حدیده‌ی برقی دستی

شکل ۱-۳۸-ج-اجزاء متعلقات و طرز کار حدیده‌ی برقی دستی